

at svinde og dermed faa Varepriser og Ejendomspriser til at falde. Efter at have fremhævet Nødvendigheden af en Nedsæring af Gælden og Nedsættelse af Renten gjorde Taleren nogle Bemærkninger om Statens Overtagelse af Nationalbanken, som han mente kunde ske uden Erstatning. Han sluttede derefter med at understrege Regeringens og Regeringspartiernes Pligt til at hjælpe alle, som maatte være i Nød og Vanskeligheder »baade paa Landet og i Byerne, baade dem, som lider under den Rentebyrde, de maa betale til Kapitalen, og de Arbejdere, som lever i Byerne, og som maa gaa arbejdsløse som Følge af Kapitalismens Sammenbrud«; ved Siden deraf betonedede han Demokratietis Pligt til at sørge for, at Ret og Orden holdes i Hævd og Ære.

Venstres Ordfører, *Krag*, imødegik forskellige Udtalelser af Hans Nielsen og udbad sig dernæst Oplysning af Regeringen dels om, hvem der havde været Formidler ved en i Sommerens Løb foretagen »Silde- og Kultransaktion«, hvorved 250 000 t Kul overførtes til det polske Kulmarked, for at Andelselskabet Isvirki kunde faa afsat et Antal Tønder Sild af Fangsten 1931, dels om, hvad der havde foranlediget Regeringen til at give Folkekommisær Trotzky Indrejsetilladelse. — Sin Sejr ved Folketingsvalget skyldte Regeringen efter Talerens Mening i Særdeleshed en Krone-Agitation, hvis Angreb paa Oppositionspartierne savnede reelt Grundlag, og den Omstændighed, at Regeringen lovede at staa som Værner mod økonomisk Tilpasning i den offentlige Husholdning og som Værner af den sociale Lovgivning og Tjenestemandslønningernes Opretholdelse. Den politiske Stilling var uændret efter Valget, thi Oppositionens Forhandlingsvillighed var før Valget manifesteret paa mange Maader, og Venstres eller Landstingets Stilling kunde ikke bestemmes ved *Forskrifter* af Regeringen. Som Tokammerssystemets bærende Idé hævdede Taleren »gensidig Forhandlingsvillie til Opnaaelse af Resultater til Folkegavn«, og Regeringens Opgave var: at forlige modstaaende Opfattelser mellem Tingene. Tiden krævede Samarbejde med en Styrke som ingen Sinde før, og store Opgaver — Renteproblemet, Gældsspørgsmaalet, Kravet om Nedbringelse af Skattetrykket, først og fremmest ved Nedsættelse af Skatten paa fast Ejendom — trængte sig paa til Løsning, ligesom Beskæftigelsesproblemet havde antaget katastrofale Dimensioner. — I sine følgende finansielle Betragtninger hævdede Taleren indledningsvis Nødvendigheden af en væsentlig Reduktion af Udgifterne. For 1932—33 vilde der sikkert blive et Underskud paa betydeligt over 20 Mill. Kr., og Finansloven for 1933—34 vilde antagelig, hvis der ikke blev tilvejebragt nye Dækningslove, vise et Underskud paa mindst 50 Mill. Kr. Ved en Nedsættelse af